

Z REGIONU

Komunikat

Skarbnik Zarządu Regionu uprzejmie przypomina komisjom zakładowym o terminowym przesyłaniu 40% składek członkowskich na rachunek Zarządu Regionu w terminie do 20-go następnego miesiąca od pobrania składki od pracodawcy.

Można również, poprzez złożenie stosownego wniosku do pracodawcy (wzór wniosku w ZR), ustalić, że należną składkę 40% pracodawca potrąci i bezpośrednio przekaże do Zarządu Regionu. Takie zasady przyjęła już część organizacji zakładowych.

Niezależnie jednak od sposobu przekazywania składki niezmiernie ważne jest, by wpływała ona do Zarządu Regionu regularnie i terminowo z uwagi na fakt, że również Zarząd Regionu ma obowiązek regularnie i terminowo przekazywać część składki do Komisji Krajowej i sekretariatów branżowych, a oprócz tego zobowiązany jest również do terminowego i regularnego płacenia zobowiązań bieżących z tytułu wynagrodzeń pracowniczych, składki ZUS, podatku i opłat bieżących.

Zbigniew Dziubasik
Skarbnik Zarządu Regionu
NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

SZKOLENIA

Dział Szkoleń Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska zaprasza przedstawicieli Komisji Zakładowych Regionu Ziemia Radomska do udziału w kolejnych szkoleniach.

Krzysztof Kośla
Wiceprzewodniczący ZR
odpowiedzialny za szkolenia

Zapisy na szkolenia są przyjmowane w sekretariacie ZR – tel. 362-38-04 lub u wiceprzewodniczącego Krzysztofa Kośli – tel. 363-43-49.

Planowane szkolenia

wrzesień – grudzień

„Razem w „Solidarności” – wrzesień, 3 dniowe, odpłatność 30 zł/os, w Czarneckiej Górze;

Podstawowe dla KZ - 2 dniowe, bezpłatne, w siedzibie ZR;

Kodeks Pracy - 2 dniowe, odpłatność 10 zł/os, w siedzibie ZR;

TKK NSZZ „Solidarność” Białobrzegi zwraca się z prośbą do wszystkich członków i sympatyków Związku z terenu białobrzeskiego o wypożyczenie w celu archiwizacji dokumentów i fotografii związanych z powstaniem tam NSZZ „Solidarność”.

Za TKK Białobrzegi:
Małgorzata Krzyżanowska
Miroslaw Bartnik
Stanisław Żupiński

INFORMACJA!!!

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska informuje organizacje związkowe Regionu, że wszelkie opłaty na rzecz ZR należy dokonywać na następujący numer konta w PEKAO S.A. II O/Radom:

2612403259111000030031542

KRÓTKO Z KRAJU

NIE BĘDZIE PODATKU OD SKŁADEK

Związki zawodowe i organizacje pracodawców nie będą płaciły podatku od składek członkowskich przeznaczonych na cele statutowe.

Po wielu miesiącach negocjacji, minister finansów przychylił się do postulatów związków zawodowych i pracodawców i zapowiedział utrzymanie zwolnień w podatku dochodowym na zasadach obowiązujących w 2003 r.

Nowelizacja ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych zakłada zwolnienie od podatku dochodów związków zawodowych, organizacji pracodawców i partii politycznych w części przeznaczonych na cele statutowe z wyłączeniem działalności gospodarczej. Nieopodatkowane miałyby być również składki członkowskie w organizacjach społecznych, politycznych i zawodowych w części nie przeznaczonych na działalność gospodarczą.

Dział Informacji KK

Bezprawnie zwolnieni z Jedynki

(23.07)

Sąd Pracy we Wrocławiu uznał, iż Zarząd Jedynki Wrocławskiej bezprawnie zwolnił dyscyplinarnie z pracy 136 pracowników.

Sąd Pracy we Wrocławiu nakazał wypłacenie pracownikom Wrocławskiej Jedynki odszkodowań z tytułu nieprawego zwolnienia oraz anulowanie zwolnień dyscyplinarnych dla strajkujących w styczniu pracowników. Zarząd ma wypłacić 136 pracownikom, biorącym udział w strajku 27 stycznia br. równowartość 3 miesięcznych pensji, z czego 1/3 w trybie natychmiastowej wykonalności. Przewodniczący „S” w zakładzie Zbigniew Rudnik zapewnił, że mimo satysfakcjonującego wyroku, związkowcy dalej na drodze prawnej będą domagać się wypłacenia przez zarząd firmy należnych odpraw dla zwolnionych pracowników z tytułu redukcji.

Rzecznik prasowy firmy Andrzej Polackiewicz zapowiedział, że zarząd złoży apelację.

Wypadki przy pracy

(05.08)

Stan bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach pracy nadal nie jest zadowalający.

Rząd przyjął dokument „Ocena stanu bezpieczeństwa i higieny pracy w 2003 r.” Według niego stan bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach pracy nie jest zadowalający, ale liczba wypadków przy pracy w ostatnich latach znacząco zmalała. Tymczasem w porównaniu z 2002 r., w ubiegłym roku wzrosła liczba wypadków przy pracy ogółem (o 6,1 proc.), zmniejszyła się liczba wypadków ciężkich (o 3,1 proc.) i minimalnie wzrosła liczba wypadków śmiertelnych (o 0,4 proc.).

Zdaniem Iwony Pawlaczyk z Działu Ochrony Środowiska Pracy i Ekologii Komisji Krajowej nie należy porównywać liczby wypadków podawanych w liczbach bezwzględnych, ponieważ nie pokazuje to rzeczywistego stanu bezpieczeństwa pracy. - Dopiero porównywanie tzw. wskaźnika wypadkowości (liczba wypadków na 1000 zatrudnionych) pokazuje, że liczba poszkodowanych w wypadkach ciągle wzrasta a nie maleje - mówi Iwona Pawlaczyk.

W ostatnich latach wzrostowi liczby osób poszkodowanych w wypadkach przy pracy towarzyszył także wzrost wskaźnika częstości wypadków (liczba poszkodowanych na 1000 osób pracujących). Wartość wskaźnika wzrosła z 7,60 w 2002 r. do 8,24 w roku ubiegłym.

W 2003 r. prawie wszystkie województwa odnotowały wzrost liczby osób poszkodowanych w wypadkach przy pracy (z wyjątkiem woj. łódzkiego i lubelskiego). Najbardziej niekorzystne zmiany wskaźnika wypadków śmiertelnych dotyczą województw: warmińsko-mazurskiego (wskaźnik wypadków śmiertelnych wzrósł o 81,4 proc.), lubuskiego (wzrost wskaźnika o 133 proc.), opolskiego (wzrost wskaźnika o 122 proc.).

NA ŁBIE POSTAWIONE

Ukradli nawet Lenina (11.08.2004)

Pomnik twórcy partii bolszewickiej, pierwszego przywódcy państwa sowieckiego Włodzimierza Lenina ukradziono sprzed szkoły w mieście Barnaul na Altaju w azjatyckiej części Rosji.

Złodziejom chodziło zapewne o metal kolorowy, z którego był zrobiony pomnik.

Nieznani sprawcy stracili z postumentu figurę pograżoną w lekturze młodego Lenina i wywieźli ją sprzed budynku szkoły.

Nauczyciele z tej szkoły mówią, że wewnątrz pomnik był pusty. Widocznie jednak i niewielka ilość metalu zadowoliła złodziei, którzy kradną też kable elektryczne lub telefoniczne.

Rosyjska wywrotka olimpijska?

XXII PIELGRZYMKA LUDZI PRACY

ZAPROSZENIE

Krajowy Duszpasterz Ludzi Pracy, abp Tadeusz Goćłowski, zaprasza na XXII Pielgrzymkę Ludzi Pracy. Tegoroczna Pielgrzymka odbędzie się w dniach 18-19 września.

abp Tadeusz Goćłowski

Drodzy Siostry i Bracia, Ludzie Pracy z całej Polski, Drodzy Duszpasterze Ludzi Pracy!

Zbliża się nasza wrześniowa Pielgrzymka na Jasną Górę. Corocznie wpisujemy ją w programy duszpasterskie a także związkowe. Dziesiątki tysięcy polskich robotników udają się do Tronu Królowej Polski, by błagać ją o uproszenie błogostawieństwa Jej Syna, a naszego Pana Jezusa Chrystusa dla polskiego świata pracy.

Dwadzieścia jeden lat temu - w roku 1983 - po raz pierwszy poprowadził na Jasną Górę polskich robotników ks. Jerzy Popiełuszko. Przewodniczył również drugiej pielgrzymce w roku 1984, a miesiąc później, w październiku, dokładnie dwadzieścia lat temu poniósł męczeńską śmierć. Rok bieżący z tego powodu został ogłoszony Rokiem Księdza Jerzego Popiełuszki. W tę szczególną rocznicę, w czasie tegorocznej Pielgrzymki Ludzi Pracy na Jasną Górę, będziemy się modlić o rychłą beatyfikację tego Sługi Bożego.

Na Jasną Górę pielgrzymują Polacy od przeszło sześćdziesiąt lat. Wydaje się jednak, że naród nasz w okresie po drugiej wojnie światowej, uginając się pod ciężarem doświadczeń, odkrył to źródło mocy na nowo. Poszczególne środowiska zawodowe przybywają wspólnie do Jasnogórskiej Pani. Ludzi Pracy - robotników i tych zrzeszonych i nie zrzeszonych jest najwięcej. A to nasze robotnicze środowisko, które odegrało istotną rolę w najnowszej historii Polski, dziś dźwiga szczególnie ciężar: bezrobocie. Jak w innych sytuacjach, tak i teraz robotnicy wykazują szczególną mądrość, odwagę, ale i rozważność. Tego wszystkiego trzeba się nieustannie uczyć w Nazaretanśkim Domu Maryi i Józefa. To jest jeden z istotnych motywów naszego pielgrzymowania do Królowej Polski.

W roku bieżącym mamy jeszcze jeden motyw, który nas skłania do licznych przybycia do Maryi. Chcemy podziękować Bogu w naszym gronie za papieskie pielgrzymki do Ojczyzny, gdyż właśnie mija dwudziesta piąta rocznica od pierwszej wizyty apostolskiej Jana Pawła II w Polsce.

Polska dziś! Polska jutra! Polska szukająca swoich dróg w jednoczącej się Europie. Polska odważna wiarą swego ludu, który woła do siebie i do Europejczyków: nie lękaj się otworzyć drzwi Chrystusowi.

Odszedł do historii, dzięki Ludziom Pracy, system, który obiecywał raj na ziemi. Odchodzą do historii ludzie tamtego systemu. Trzeba uczyć się żyć w wolności. To nie jest łatwa lekcja. I dlatego trzeba otworzyć się na Boże namatchnienie na wzór Maryi - żony rzemieślnika Józefa, ale także Matki Boga - Człowieka Jezusa Chrystusa. Spo-

tkamy się wszyscy w Domu Królowej Polski na wspólnej modlitwie w dniach 18 i 19 września.

Związkowców z „Solidarności” i wszystkich Ludzi Pracy proszę o podjęcie wspólnego trudu organizacyjnego.

Arcybiskup Metropolita Gdański Krajowy Duszpasterz Ludzi Pracy
Tadeusz Goćłowski

Program uroczystości

18 września (sobota)

godz. 15. - Otwarcie punktu informacyjnego na Jasnej Górze. Obsługują księża Duszpasterze Ludzi Pracy z diecezji Częstochowskiej. Pielgrzymi noclegi zamawiają indywidualnie.

godz. 19. - Msza św. na szczycie. Odprawia i homilię wygłosi ordynariusz wrocławski ks. bp Wiesław Mering. Powitanie przed mszą - ojcowie Paulini. Po mszy Apel Jasnogórski - abp Tadeusz Goćłowski. Po Apelu - Droga Krzyżowa na Wałach - przewodniczy ks. kanonik Zbigniew Kuzia.

Rozważania prowadzą ludzie pracy:

Stacja I - Białystok
Stacja II - Zielona Góra, Gorzów
Stacja III - Bielsko-Żywiecka
Stacja IV - Zamość
Stacja V - Koszalin
Stacja VI - Gliwice
Stacja VII - Pelplin
Stacja VIII - Łowicz
Stacja IX - Kielce
Stacja X - Bydgoszcz
Stacja XI - Toruń
Stacja XII - Włocławek
Stacja XIII - Szczecin
Stacja XIV - Warszawa - Praga

19 września (niedziela)

godz. 24. - msza św. w Bazylice - celebryje ks. prałat Edward Żmijewski z Warszawy, kazanie - ks. prałat Romuald Biniak z Bydgoszczy

godz. 1.-5. - czuwanie przed Cudownym Obrazem Matki Bożej - przewodniczy Duszpasterstwo Ludzi Pracy z Torunia i Warszawy

godz. 9. - wykład w Sali im. Jana Pawła II - ks. prałat Romuald Biniak, ks. prałat Edward Żmijewski

godz. 11. - uroczysta suma - koncelebryje Duszpasterze Ludzi Pracy.

84 ROCZNICA BITWY WARSZAWSKIEJ

Bitwa warszawska znajduje się w katalogu "100 najważniejszych bitew w historii". To zachodni analitycy wojskowi i historycy dostrzegali, że gdyby wypadki w sierpniu 1920 r. przybrały inny obrót, to bilans historii świata w XX w. mógłby wyglądać zupełnie inaczej.

Podejście pod Kijów w 1920 r. rozciągnęło ponad miarę polskie linie dostaw wojskowych.

Nic więc dziwnego, że 4.07.1920 r. rozpoczęła się druga ofensywa Armii Czerwonej, w której wzrosła liczebność i dyscyplina wojsk wzmocnionych dobrowolnym akcesem części "białogwardyjskich" oficerów gen. Denikina. Uderzenia 3, 4 i 15 armii bolszewickich skierowane były na polski front litewsko-białoruski.

Nastąpił niesłychanie szybki odwrót wojsk polskich - prawie tak szybki jak wcześniejsza ofensywa. 10.07 opuścili one Świąciany, 11.07 - Mińsk, 14.07 padło Wilno, zaś 19.07 zagon sowieckiego korpusu konnego Gaja doprowadził do zajęcia Grodna. Stronie polskiej nie udało się utrzymać oporu na linii rzek Niemen i Szczara.

23.07 tak zwana grupa mozyrska wojsk bolszewickich opanowała Pińsk, 1.08 - Brześć nad Bugiem. W tym samym czasie 4 i 15 armia weszły do Bielska Podlaskiego i Białegostoku. Polski front północny załamał się pod naporem ofensywy radzieckiej. Wojska polskie gorączkowo wycofywały się na zachód. Na froncie południowym toczono zacięte walki pod Równem. Niestety, po ciężkich starciach armia konna Budionnego zajęła to miasto 5.07. W połowie miesiąca front południowy oparł się na Zbruczu, jednak w jego centrum armia konna Budionnego parła dalej na zachód. 12 armia atakowała Kowel, zaś zadaniem 14 armii był o zdobycie Lwowa. Zacięte walki toczyły się pod koniec lipca pod Brodami.

Piłsudski zamierzał kontratakować z linii Bugu, ale postępy i przewaga Armii Czerwonej zmiar ten udaremniły. W nocy z 9 na 10.08 wojska polskie opuściły linię Bugu grupując się nad Wieprzem i Wisłą do rozstrzygającej bitwy. Jednocześnie 4 armia bolszewicka nacierająca wzdłuż granicy z Prusami Wschodnimi wdarła się aż pod Mławę, Płock i Włocławek. Celem tego uderzenia było odcięcie sił polskich od morza i połączenie się z Niemcami. W rękach Armii Czerwonej znalazły się całkowicie północne Mazowsze i Podlasie. Na południu front oparł się w połowie sierpnia na linii Chełm-Sokal-Brody-Buczacz.

Młode Państwo Polskie znalazło się pozornie w beznadziejnej sytuacji. Groził nam kolejny rozbiór - tym razem ze strony bolszewickiej Rosji.

Bitwa ostatniej nadziei

Wydawałoby się, że Polski nie było w stanie nic uratować. Tak też sądzili bolszewicy. Pod koniec lipca ich dowódca frontu południowo-zachodniego Jegorow otrzymał zadanie rozbicia 6 armii polskiej, opanowania Galicji i marszu na Kraków, zaś dowódca frontu północno-zachodniego Michaił Tuchaczewski, miał wykonać "pochód za Wisłę" i zadać Polsce ostateczny cios. Na 12.08 przewidywano zajęcie Warszawy po obejściu jej od zachodu, podobnie jak to uczynił carski dowódca w 1831 r. - Paskiewicz.

W Warszawie cudzoziemcy ewakuowali się w panice. Prawie wszystkie ambasady z wyjątkiem nuncjatury papieskiej "wyniosły się" na zachód. Politycy zachodni spodziewali się szybkiego upadku Warszawy. Dostawy sprzętu były odcinane przez Niemcy i Czechosłowację, strajkowali też dokerzy angielscy nie chcąc, by dostawy broni dotarły do nas na czas. Tymczasem z wojskowego punktu widzenia bolszewicy powielił polski błąd strategiczny i sytuacja militarna zaczęła kształtować się na naszą korzyść. Armie Tuchaczewskiego

wykrwawiły się w licznych bitwach, przy zaciętym polskim oporze i liczyły już tylko 130 tys. ludzi. Poza tym część "soldatów" odpadła w marszach lub została dla obsadzenia ziem polskich - tu bolszewików zaskoczył brak poparcia dla ich idei przez naszych "proletariuszy". Armie polskie tymczasem, pozbawione możliwości odwrotu koncentrowały się coraz bardziej i w sierpniu 1920 r. urosły na froncie północnym do około 170 tys. żołnierzy. To nie koniec, do walk włączano nowe oddziały polskie, nie zdeprymowane jeszcze odwrotem. W szeregi wojska pospieszyły tysiące ochotników.

Polscy wojskowi dostrzegli od razu nadarzącą się okazję odparcia wroga. W pierwszych dniach sierpnia rozpoczęły się

przygotowania do "bitwy ostatniej szansy".

Dzieło Marszałka

Piłsudski wraz z nowym szefem sztabu gen. Tadeuszem Rozwadowskim oraz gen. Kazimierzem Sosnkowskim, a wbrew francuskiemu doradcy gen. Maxime'owi Weygandowi - którego niektórzy historycy lekkomyślnie kreowali na "zbawcę", opracował plan operacji warszawskiej. Według rozkazu Piłsudskiego z 6.08, zasadniczą obronę zamierzano oprzeć na linii Orzyc-Narew-Wisła-Wieprz, a na południu - na rzece Strypie. Plan przewidywał związanie dużej części sił radzieckich na przyczółku warszawskim oraz koncentrację grupy manewrowej w sile około pięciu dywizji nad Wieprzem, skąd w drugiej fazie miało nastąpić uderzenie na skrzydło i tyły rozciągniętych wojsk radzieckich atakujących

(cd. na str 5)

84 ROCZNICA BITWY WARSZAWSKIEJ

(cd. ze str 4)

Warszawę. Odcinkiem północnym frontu z 5 armią gen. Władysława Sikorskiego. 1 armią gen. Franciszka Latinika, brończącą samej stolicy, i 2 armią gen. Kazimierza Raszewskiego dowodził gen. Józef Haller, odcinkiem środkowym - od Dęblina do Brodów - gen. Edward Rydz-Śmigły, zaś południowym - gen. Wacław Iwaskiewicz. Uderzenia znad Wieprza dokonać miały siły wydzielone z 3 i 4 armii pod dowództwem samego Piłsudskiego.

Podczas przegrupowania sił polskich 12.08 rozgorzały zacięte walki pod Radzyminem. 14.08 bolszewikom udało się zrobić wyrwę w obronie polskiej, jednakże następnego dnia w bojach pod Zieloną i Ossowem, gdzie poległ bohaterski ksiądz Ignacy Skorupka, natarcie bolszewickie zostało odparte. Również 14.08 bitwę nad Wkrą rozpoczęła 5 armia skutecznie wiążąc siły 4 armii bolszewickiej. Jednocześnie korpus konny Gaja kontynuował marsz na zachód, co wyła-

czyło go z bitwy warszawskiej. 16.08 grupa uderzeniowa znad Wieprza odrzuciła i rozbiła tak zwaną grupę mozyrska Armii Bolszewickiej, co zupełnie zaskoczyło dowództwo radzieckie, pewne zwycięstwa. W ciągu paru następnych dni grupa znad Wieprza zmusiła atakujące Warszawę 3, 15 i 16 armie bolszewickie do panicznego odwrotu. Ofensywa armii konnej Budionnego na Lublin załamała się po zajęciu Zamościa na skutek kontrataku polskiej 3 armii gen. Rydza-Śmigłego. 6.09 armia Budionnego wycofała się do Włodzimierza Wołyńskiego. To nie koniec! Korpus konny Gaja i 4 armia bolszewicka pobita pod Mławą przeszły granicę Prus Wschodnich. Inne bolszewickie armie cofające się spod Warszawy zostały także zepchnięte w rejon Łomży, a potem i nad granicę z Prusami. Wojska polskie nacierały na całym froncie.

Odwrot Armii Bolszewickiej zamienił się w bezładną ucieczkę.

Skąd wziął się „cud nad Wisłą”

Echa walki propagandowej sprzed 80 lat

Przy okazji obchodów kolejnej rocznicy polskiego zwycięstwa w Bitwie Warszawskiej 1920 r. zobaczymy i usłyszymy znów w TV ludzi mówiących z wielkim przejęciem o „cudzie nad Wisłą”. W momencie pisania tego tekstu dodatek pod takim hasłem zapowiedział już „Nasz Dziennik”. Mało kto z tych „cudotwórców” zastanowi się, że jedynie powtarza slogany propagandowe skierowane przeciwko Naczelnikowi Państwa Polskiego Józefowi Piłsudskiemu i ludziom z jego otoczenia. Cel tej ówczesnej kampanii medialnej był jeden - odebranie Piłsudskiemu i ludziom z jego otoczenia zasługi stworzenia planu bitwy zakończonej tak wspaniałym zwycięstwem. Bitwy, którą w niedługi czas potem umieszczono w kanonie „100 bitew, które zmieniły losy świata”.

To bezrefleksyjne papugowanie propagandy przeciwników Piłsudskiego jest tym bolesniejsze, że odbywać się będzie w kilkanaście dni po 90. rocznicy innego ważnego wydarzenia, które przyniosło Polsce niepodległość po 123 latach zaborów.

5 sierpnia 1914 roku na tereny Królestwa Polskiego („kongresówki”) wkroczyła I Kompania Kadrowa, która dała zaczątek Legionom dowodzonym przez Józefa Piłsudskiego.

Bitwa warszawska, oprócz wymiaru czysto militarnego, miała też olbrzymie znaczenie polityczne, które zaowocowało w następnych latach zbliżeniem sowiecko-niemieckim. Przekreśliła wszelkie nadzieje zarówno Niemiec, jak i Rosji Socjalistycznej na przywrócenie granic z 1914 roku i skłoniła, oba te odwieczne wrogi Rzeczypospolitej państwa do zbliżenia oraz sojuszu. Układ w Rapallo z 1922 roku stanowił podstawę do rozległej współpracy gospodarczej, politycznej i

wojskowej, której kulminacyjnym momentem był pakt Ribbentrop-Mołotow i jego późniejsze konsekwencje militarne. Także Katyń.

Zwycięstwo rozbiło krótkotrwałe zjednoczenie polityczne narodu i rozpoczęło ostry spór o autorstwo sukcesu. Endecy i chadeccy przeciwnicy Piłsudskiego, kwestionując jego rolę jako dowódcy i autora planu zwycięskiej bitwy, nazywali ten wielki strategiczny sukces polskiego dowództwa „cudem nad Wisłą”.

Autor - Stroński

Skąd wzięła się nazwa „cud nad Wisłą”? O dziwo, nie wymyślił jej żaden duchowny katolicki, ale nieprzejednany wróg polityczny Józefa Piłsudskiego - Stanisław Stroński.

14 sierpnia 1920 roku zamieścił on w „Rzeczypospolitej” artykuł pt. „O cud Wisły”, niedwuznacznie sugerujący, że...przy tak fatalnym wodzu naczelnym - czyli J. Piłsudskim - tylko cud może uratować kraj od ostatecznej klęski.

Dziennik „Rzeczpospolita” nie był wtedy bynajmniej żadną oficjalną gazetą rządową, ale inicjatywą wydawniczą kół centrowo-prawicowych blisko związanych z szeroko rozumianym Stronnictwem Narodowym. Redaktorem naczelnym tego pisma przez blisko pięć lat był jeden z najwybitniejszych polskich publicystów politycznych Stanisław Stroński. 60% akcji gazety należało do Ignacego Paderewskiego, a reszta do grupy lwowskich przyjaciół politycznych Strońskiego z Edwardem Dubanowiczem na czele. Pierwszy numer pisma ukazał się 15 czerwca 1920 roku i od razu też starło się ono z władzami administracyjnymi Warszawy, które w ostry sposób zareagowały na jadowite artykuły skierowane przeciwko Naczelnikowi Państwa - konfiskaty, zawieszenia, kary grzywny, a nawet decyzja o internowaniu redaktora naczelnego (skończyło się na dwudniowym zatrzymaniu). To

(cd. na str 6)

(cd. ze str 5)

wszystko działa się w chwili, gdy niepodległość Polski była zagrożona i chyba wiele mówi o Strońskim oraz jego współpracownikach.

Ich „bojowość” da o sobie znać w tym kształcie jeszcze raz – w 1939 r.

Po klęsce wrześniowej zajmą się na emigracji zwalczaniem piłsudczyków – odsuwając ich na boczny tor w polityce i wojsku. Potem po klęsce Francji, dzięki ich „przedsiębiorczości”, wielu oficerów Wojska Polskiego, którzy znaleźli się w Wielkiej Brytanii, zostało osadzonych w swego rodzaju areszcie domowym, tylko dlatego, iż byli piłsudczykami.

Enekom zawsze ciążyło to, iż kiedy bojowcy PPS-u dokonywali zamachów na carskich policmajstrów, to ich przedstawiciele siedzieli w rosyjskiej Dumie (parlamencie), a kiedy I Kadrowa wyrosła w I Brygadę Legionów, to oni tworzyli Legion Puławski, który miał walczyć u boku Rosji.

Dobre hasło

Hasło „cudu nad Wisłą” rzucone zostało w najbardziej do tego odpowiednim momencie, doskonale trafiając w nastroje społeczeństwa. „Czy można się dziwić - pisze w swej książce „Cud nad Wisłą” Franciszek Arciszewski - że naród uwierzył w to, że modlitwy zostały wysłuchane? Przemiana psychologiczna od rozpaczki do radości jest zwykle tym szybsza, im bardziej zaskakująca jest dobra nowina”.

„Potęgą talentu i pióra prof. Strońskiego była tak duża - twierdził Stanisław Cat-Mackiewicz (wspaniały publicysta prawniczy, były premier rządu emigracyjnego) - że społeczeństwo polskie, myśląc o wojnie z bolszewikami myślało bardziej o wyprawie kijowskiej niż o bitwie sierpniowej.”

W innym miejscu Cat-Mackiewicz pisał o samym Strońskim: „Z chwilą gdy prof. Stroński myśli o polityce swego kraju, o polityce Polski, rozumuje metodą polską tzn. odrzuca wszelki rachunek sił, odrzuca zasadę, że do wojny dążyć można tylko wtedy, kiedy ma się pewność a przynajmniej duże szanse jej wygrania i mózg jego zaczyna ulegać normalnym

„Orędzie Jana Pawła II do ludzi pracy”

wykład ks. dr. Andrzeja Jędrzejewskiego
Uniwersytet im. Kardynała Stefana
Wyszyńskiego w Radomiu
cz. III

4. Pokój Tobie, Polsko, Ojczyzno moja! - 1983

Po okresie entuzjazmu i nadziei, jakim niewątpliwie był rok 1980, przyszedł rok szczególnie bolesnych doświadczeń. Zamach na Ojca Świętego (13 maja), śmierć Prymasa Wyszyńskiego (28 maja) i wprowadzenie stanu wojennego (13 grudnia) to wydarzenia, które nami wstrząsnęły i na niełatwą próbę wystawiły naszą nadzieję. Z drugiej jednak strony ujawniły moc ducha narodu i jego solidarność, a także siłę wzajemnej więzi narodu i Kościoła. Stan wojenny był nie tylko zamachem na Solidarność, na naszą narodową wolność i prawa człowieka. On uderzył w samo sedno naszej polskiej nadziei, a także w odzyskane poczucie godności. Nie udało się jednak autorom stanu wojennego zniszczyć ideałów Sierpnia, ani odebrać nadziei. Choć przelana została nie-

Generał Tadeusz Rozwadowski (1920)

dla polskiego polityka konwulsjom sentymentalno-frazeologicznym.”

Zanim więc ulegniemy owym opisanym przez Cata-Mackiewicza „konwulsjom” z okazji rocznicy „cudu” pomyślmy o tym, że zwycięska Bitwa Warszawska 1920 r. jest przede wszystkim świadectwem talentów polskich dowódców, którzy stworzyli doskonały taktyczny plan uderzenia na armię bolszewicką, oraz bohaterstwa żołnierzy i cywilów. I bądźmy z tego dumni.

Potem dopiero wspomnijmy opowieść o św. Klemensie z Aleksandrii, który, nękany przez jednego ze swych ziomków pytaniami co robić w przypadku klęsk i niepowodzeń życiowych, odpowiedział mu: „Pomóż sam sobie, a Niebo ci pomoże”.

winna krew, choć przywódcy Solidarności byli uwięzieni, choć przy pomocy surowej cenzury, wysokich wyroków wojskowych sądów i innych restrykcji usiłowano zastraszyć społeczeństwo i zniszczyć każdy odruch wolności, pozostawał jeszcze ten, który mówił o nas i za nas, jak sam wyznał kilka lat później w czasie Mszy św. na gdańskiej Zaspie. Gdy większość zachodnich dyplomatów zachowuje bardzo daleko idącą wstrzeźliwość, a zapytany francuski minister spraw zagranicznych - co zrobi francuski rząd wobec wprowadzenia stanu wojennego w Polsce - odpowiada: oczywiście, nic nie zrobimy, stanowisko Ojca św. jest od samego początku jednoznaczne. Na pierwszej środowiskowej audycji mówi: „W tych warunkach moja troska zwraca się ponownie w stronę Ojczyzny, w stronę tego Narodu, którego jestem synem (...). Troska ta ogarnia w tej chwili całą Polskę i wszystkich Polaków. Mają oni, jako Naród, prawo do życia swoim własnym życiem - i do rozwiązywania swoich problemów wewnętrznych w duchu własnych przekonań (...) Spraw tych nie można rozstrzygać przy użyciu przemocy.”

(cd. na str. 7)

(cd. ze str 6)

W niedzielę 20 grudnia w czasie Anioł Pański Ojciec Święty prosi zebranych o szczególną modlitwę za aresztowanych, za wszystkich oderwanych od rodzin. Odtąd już nie będzie audiencji generalnej czy modlitwy Anioł Pański, w której by Ojciec Święty nie wzywał do modlitwy w intencji Ojczyzny, nie wyrażał swej troski, nie apelował o powrót na drogę dialogu i odnowy. Jednocześnie, świadomy niebezpieczeństwa, już 13 grudnia podczas Angelus przestrzega przed podejmowaniem nierozważnych kroków i prosi: „nie może być przelewana polska krew, bo zbyt wiele jej wylano (...). Trzeba uczynić wszystko, by w pokoju budować przyszłość Ojczyzny.”

Nie ustawały też zabiegi dyplomatyczne Stolicy Apostolskiej, w tym także jednoznaczne wypowiedzi w obronie „Solidarności” i praw człowieka w ramach Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (KBWE) w lutym i listopadzie 1982 r. (W listopadzie spotkało się to z protestem delegacji polskiej, a także zniszczeniem nakładu numeru „Observatore Romano” w języku polskim, zawierającym tekst przemówienia przedstawiciela Stolicy Świętej).

Zdecydowanie najważniejsze dla podtrzymania ducha i nadziei Polaków okazały się jednak dwie kolejne pielgrzymki Papieża do Ojczyzny. Pierwsza z nich planowana była na rok 1982, w związku z sześćsetleciem Jasnej Góry. Pielgrzymki tej władze państwowe mogły się ze zrozumiałych względów obawiać, z drugiej jednak strony zależało im na niej ze względów propagandowych. Strona kościelna postawiła jednak warunki (przede wszystkim uwolnienie Wałęsy i innych internowanych oraz ogłoszenie amnestii dla skazanych w wyrokach za sprawy polityczne), których niespełnienie skutkowało odłożeniem wizyty Jana Pawła II na nieokreśloną przyszłość. Nie była to na szczęście odległa przyszłość, bo 16 czerwca 1983 r., po zawieszeniu stanu wojennego (31.12.1982) i zwolnieniu większości internowanych, Ojciec Święty mógł znów ucałować polską ziemię. Polska czekała na niego chyba jeszcze bardziej, niż przed czterema laty. On niewątpliwie także bardzo pragnął tego spotkania, o czym świadczą choćby wypowiedziane na powitanie wzruszające i pełne miłości słowa o ojczyźnie - matce: „Polską jest matką szczególną. Niełatwe są jej dzieje, zwłaszcza na przestrzeni ostatnich stuleci. Jest matką, która wciąż na nowo cierpi. Ma też prawo do miłości szczególnej.”

Papież od samego początku pielgrzymki przekonuje swych rodaków, że nie można ulec pokusie załamania i apatii, lecz przeciwnie, w tej trudnej sytuacji Ojczyzna tym większej potrzebuje miłości i troski. Do młodych, którzy w swych nadziejach zostali szczególnie boleśnie zranieni przez wprowadzenie stanu wojennego i jego następstwa, Ojciec Święty podczas niezapomnianego wieczornego spotkania na Jasnej Górze powie wprost: „Może czasem zazdrościmy Hiszpanom, Niemcom czy Amerykanom, że ich imię nie jest związane z takim kosztem historii. Że tak łatwo są wolni. Podczas gdy nasza polska wolność tak dużo kosztuje. (...) Pamiętajmy tylko, że to, co kosztuje, właśnie stanowi wartość. Nie pragniemy takiej Polski, która by nas nie kosztowała.” Mówi też, wbrew ogarniającemu nas w tamtym czasie pesymizmowi, że człowiek nie może pozostać bez wyjścia. I przez całą pielgrzymkę, mówiąc do narodu i do władz, ukazuje program tego wyjścia, które po latach Prymas Glemp porówna do wyjścia narodu wybranego, do wyjścia z niewoli przez Morze Czerwone. Podczas tych odwiedzin Ojciec święty faktycznie, jak napisze potem Andre Frossard, „zajął społeczne terytorium w całości, do ostatniego milimetra, wypowiada-

jąc zakazaną nazwę „Solidarność” - która wskrzesza uparte dążenia i nadzieje narodu (...) On ożywił nadzieję.”

Wbrew zakazom nad tłumami powiewały transparenty wyrażające wołanie o wolność, prawdę, „Solidarność”. Mimo załamania wielu ludzi i trwania nocy stanu wojennego zaczął odradzać się entuzjazm. W Niepokalanowie przywołał także słowa św. Pawła: „Nie daj się zwyciężyć złu, ale złu o dobre zwyciężaj!” Słowa, które wielokrotnie potem powtarzał ks. Popiełuszko i które stały się programem pokojowej walki o wolność Ojczyzny i o prawa człowieka.

Z PRAC KK Z PRAC KK

KOMUNIKAT

5 lipca 2004 r. odbyło się w Gdańsku posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Opiniując projekt rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej ws. szczegółowych zasad obliczania i trybu przekazywania gminom dotacji celowej ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych prezydium KK nie wniosło do niego uwag.

Prezydium KK podjęło także decyzję o ogłoszeniu otwartego konkursu na znak graficzny, przypadającej w roku przyszłym, XXV rocznicy wydarzeń Sierpnia 1980 roku oraz powstania Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”.

W trakcie posiedzenia omawiano również przebieg prac w Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych, w tym m. in. założenia do budżetu państwa na rok 2005 oraz przewidywany przyrost wskaźników wzrostu wynagrodzeń.

rzecznik prasowy

Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”
Dariusz Wasielewski

KOMUNIKAT

27 lipca 2004 r. odbyło się w Gdańsku posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, podczas którego przyjęto stanowisko w 60. rocznicę wybuchu Powstania Warszawskiego, oddając hołd wszystkim uczestnikom tego bohaterskiego zrywu, mieszkańcom okupowanej Warszawy. Był to akt niezwykle heroizmu – nierówna walka z przeważającymi siłami wroga oddziałów Armii Krajowej i Szarych Szeregów, ludności cywilnej, dzieci i młodzieży. NSZZ „Solidarność” czuje się spadkobiercą i kontynuatorem tradycji narodowo-wyzwoleńczej. W 1980 roku udowodniliśmy, że Polski Sierpień jest symbolem moralnej siły, siły, która – tym razem – w sposób bezkrawy zmieniła oblicze świata.

Wypowiadając się na temat Krajowego Planu Działań na rzecz Zatrudnienia na rok 2005 prezydium KK określiło pakiet warunków podstawowych, jakie należy wypełnić przed przyjęciem tego dokumentu przez Radę Ministrów i Komisję Europejską, w tym m. in. ratyfikację Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy: 150 – o roli, zadaniach i organizacji administracji pracy; 156 – dotyczącej pracowników mających obowiązki rodzinne; 158 – dotyczącej rozwiązania stosunku pracy z inicjatywy pracodawcy; 168 – popierającej zatrudnienie i ochronę przed bezrobociem; 181 – dotyczącej prywatnych biur pośrednictwa pracy oraz 183 – dotyczącej ochrony macierzyństwa.

(cd. na str 8)

Z PRAC KK Z PRAC KK

(cd. ze str 7)

Pozytywnie oceniając rozwiązania zapisane w projekcie ustawy Ministra Polityki Społecznej o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych, takie jak wprowadzenie dodatku z tytułu wychowania dziecka w rodzinie wielodzietnej, czy wprowadzenie dodatku dla dzieci niepełnosprawnych na pokrycie wydatków związanych z dojazdem do szkoły ponadpodstawowej lub ponadgimnazjalnej, również gdy siedziba szkoły znajdzie się w miejscowości, w której dziecko mieszka, NSZZ „Solidarność” postuluje jednocześnie, aby projekt zmian ustawy objął także uprawnieniami do zasiłku rodzinnego dzieci studiujące do 24 roku życia, z uwzględnieniem dodatku z tytułu wychowania dziecka w rodzinie pełnej i niepełnej oraz przywrócił prawo do zasiłku pielęgnacyjnego dla dziecka z orzeczoną niepełnosprawnością w rodzinie zastępczej (do 01 maja br. wyżej wymienione świadczenie rodzina zastępcza pobierała).

Opiniując projekty rozporządzeń Ministra Gospodarki i Pracy: /1/ ws. kwalifikacji zawodów i specjalności dla potrzeb rynku pracy oraz zakresu jej stosowania; /2/ ws. warunków i trybu dokonania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia i doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego, przyznawania bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej i refundowania kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa oraz wymiaru dopuszczalnej pomocy; /3/ ws. trybu składania i wzoru wniosku o dofinansowanie realizacji projektu oraz wzoru umowy o dofinansowanie projektu w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich 2004 – 2006 oraz Ministra Edukacji Narodowej i Sportu ws. warunków wynagradzania za pracę dla pracowników uczelni państwowych (...) prezydium KK zgłosiło do nich szereg uwag szczegółowych.

Nie wniesiono uwag do projektów rozporządzeń: Ministra Gospodarki i Pracy /1/ ws. wzorów sprawozdań okresowych, rocznych i końcowych z realizacji projektów, działań i programu w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich 2004 – 2006; /2/ ws. trybu, terminów i zakresu sprawozdawczości dotyczącej realizacji Narodowego Planu Rozwoju w odniesieniu do projektów, działań i programów operacyjnych, trybu kontroli realizacji narodowego Planu Rozwoju, trybu rozliczeń projektów, działań i programów operacyjnych; /3/ Ministra Polityki Społecznej zmieniającego rozporządzenie ws. szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe; /4/ Ministra Kultury ws. upoważnienia do uzyskania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych oraz /5/ Rady Ministrów ws. algorytmu ustalania kwot środków Funduszu Pracy na finansowanie zadań w województwie. Negatywnie zaopiniowano projekty rozporządzeń Ministra Gospodarki i Pracy ws. przyjęcia uzupełnienia Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich 2004 – 2006 oraz Ministra Środowiska ws. przedstawicieli partnerów społecznych i gospodarczych wchodzących w skład Komitetu Sterującego dla strategii wykorzystania Funduszu Spójności między innymi z powodu braku zagwarantowania udziału w Komitetach Sterujących wszystkim reprezentatywnym związkom zawodowym. W trakcie posiedzenia prezydium KK omówiło również przebieg prac w Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych, a także projekt uroczystości związanych z XXIV rocznicą Wydarzeń Sierpniowych 1980 roku.

rzecznik prasowy
Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”
Dariusz Wasielewski

KOMUNIKAT

10 sierpnia w Gdańsku odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej. Prezydium zaopiniowało kilkanaście aktów prawnych, m.in. projekt ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz projekt ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. W ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych prezydium negatywnie oceniło przede wszystkim brak waloryzacji progów podatkowych oraz kwoty wolnej od podatku. Zdaniem związku takie rozwiązanie spowoduje szybsze przesuwanie się granic podatkowych w wyższe progi podatkowe bez polepszenia ich standardu życia. Wątpliwości związkowców budzą również niektóre zapisy ustawy dotyczące osób niepełnosprawnych. Zaproponowane przez Ministerstwo Finansów uściślenie przepisów (art. 28 ust. 7h) dotyczącego limitu ulgi przyznawanej w związku z niepełnosprawnością nie pokrywa zwiększonych kosztów wynikających z niepełnosprawności. Natomiast dodany do art. 38 ustęp 2d powoduje nierówne traktowanie podatników zatrudniających osobę niepełnosprawną.

Prezydium Komisji Krajowej pozytywnie zaopiniowało projekt ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Nowelizacja utrzymuje zasady zwolnień dochodów związków zawodowych oraz składek członkowskich na zasadach obowiązujących w 2003 r.

Prezydium nie wniosło uwag do poselskiego projektu ustawy o przeciwdziałaniu niewypłacalności osoby fizycznej oraz upadłości konsumenckiej. Założenia projektu mają na celu minimalizację obciążeń dla budżetu państwa, a także minimalizację obciążeń sądów powszechnych poprzez scedowanie istotnej roli w postępowaniu upadłościowym i zapobiegającym niewypłacalności na organizacje pozarządowe.

Prezydium wniosło uwagi do: projektu Rady Ministrów w sprawie programu prywatyzacji Krajowej Spółki Cukrowej, projektu rozporządzenia MGiP w sprawie udzielania przez polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości pomocy finansowej w ramach sektorowego Programu operacyjnego – Rozwoju Zasobów Ludzkich, projektu rozporządzenia MGiP w sprawie refundacji ze środków Funduszu Pracy kosztów szkoleń oraz wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń, [...] Prezydium pozytywnie zaopiniowało: projekt rozporządzenia RM w sprawie sposobu organizacji uzupełnienia wykształcenia ogólnego młodzieży w Ochotniczych Hufcach Pracy oraz zdobywania przez nią kwalifikacji zawodowych, projekt rozporządzenia RM zmieniającego rozporządzenie w sprawie przygotowania zawodowego młodocianych i ich wynagrodzenia, projekt rozporządzenia MGP w sprawie trybu składania i wzorów wniosków o finansowanie działań oraz wzoru umowy finansowania działania w ramach Programu Inicjatyw Współnotowej EQUAL dla Polski 2004-2006, projekt rozporządzenia MGP w sprawie wzorów sprawozdań okresowych, rocznych i końcowych z realizacji działania, tematu i programu w ramach Programu Inicjatyw Współnotowej EQUAL dla Polski 2004-2006 oraz projektu rozporządzenia MGP w sprawie przyjęcia programu operacyjnego Programu Inicjatyw Współnotowej EQUAL dla Polski 2004-2006.

Zbigniew Kruszyński zdał relację z ostatniego posiedzenia prezydium Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych. Jego zdaniem do 20 sierpnia Związek powinien otrzymać rządowe propozycje wskaźników płacowych. Ponadto projekt ustawy o informacji i konsultacji pracowników (rady pracownicze) został przekazany do konsultacji w zespołach Komisji Trójstronnej. Zbigniew Kruszyński oraz przedstawiciel OPZZ zaapelowali również do wicepremiera Jerzego Hausnera o zainteresowanie się sytuacją pracowników cukrowni w Żninie.

Marta Pióro
Biuro Prasowe
Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”

BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
Radom 26-600, ul. Traugutta 52
tel. 36-251-61, tel./fax 36-238-04
Redakcja i skład: Paweł Podlipniak (ppp)
egzemplarz bezpłatny

NUMER 604 ZAMKNIĘTO 12.08.2004 r.

Nasze konto: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
PKO S.A. II O/Radom 23124032591111000030031542